

QUARESMA AMB LA MARE DE DÉU LOURDES I BERNADETTE

6. LOURDES: L'ESGLÉSIA UNIVERSAL

Em va dir que anés a dir als sacerdots que construeixin allí un Santuari, i que allí s'hi havia d'anar en processó.

Pregunta-li a aquesta senyora el seu nom i quan el sapiguem construirem el Santuari i organitzarem una processó.

Lourdes i l'Església

El 18 de gener 1862 el bisbe de Tarbes-Lourdes, Mons. Laurence, firmà la pastoral donant la seva aprovació a les aparicions, el seu caràcter sobrenatural i l'autenticitat de vida de Bernadette. Així mateix, per iniciativa de Peyramale, rector de Lourdes, s'inicià la construcció d'una primera capella com a resposta a la petició de la Mare de Déu: la Cripta i la Basílica de la Immaculada.

Des d'aleshores l'Església, a través dels sants pares, ha recomanat atenció al missatge de Lourdes. El papa Pius IX concedí al Santuari el títol de Basílica (1874) i coronà l'estàtua de la Mare de Déu (1876). Lleó XIII aprovà l'ofici i missa de Lourdes. Pius X anomenà Lourdes: "seu del poder i de la misericòrdia de Maria" i estengué la celebració de la festa de la Mare de Déu de Lourdes a tota l'Església universal (1907). Pius XI elevà als altars a Santa Bernadette (8 desembre 1933). Pius XII va escriure l'encíclica "La peregrinació a Lourdes", el més complet document sobre Lourdes. Joan Pau II fou el primer papa que peregrinà a Lourdes (1983) amb motiu del 125è aniversari de les aparicions, com a pastor de l'Església universal. També va instituir la Jornada Mundial del Malalt (1992).

Els Santuaris de Lourdes

La paraula "santuari" designa un edifici o un lloc de peregrinació. En aquest sentit la Gruta i la Basílica de la Immaculada Concepció constitueixen el santuari original de Lourdes. Darrerament, tot el

conjunt d'esglésies i edificis que tenen com a centre la Gruta reben el nom de Santuari de la Mare de Déu de Lourdes. Les basíliques són quatre: La Cripta, la de la Immaculada, la del Rosari i la de Sant Pius X.

Les tres primeres basíliques foren construïdes superposades. La **Basílica de la Immaculada** (Basílica Superior) (1876) és neogòtica, d'una sola nau. Destaquen les vitralls amb escenes bíbliques de la Immaculada Concepció, i la història de Lourdes des de la 1ª aparició fins la solemne Coronació de la Mare de Déu. La **Cripta** fou la primera església oberta al culte (1866), en presència de Bernadette. La **Basílica del Rosari** (1889) presenta al timpà de la portalada un magnífic relleu amb la Mare de Déu i el Nen lliurant el Rosari a Sant Domènec. És d'estil romànic-bizantí, amb planta de creu grega. Les seves quinze capelles mostren en mosaic els quinze misteris del Rosari.

La **Basílica de Sant Pius X** (1958) és subterrània, per raons d'espai. És una obra colossal, atrevida i d'alt valor tecnològic, feta en ciment pretensat. Té forma de nau invertida i capacitat per a 27.000 persones. Aquí se celebra la «Missa Internacional», una suggestiva litúrgia expressió de la universalitat de l'Església a Lourdes. Últimament s'han construït l'església de **Santa Bernadette** (1988) -més funcional- i, adjacent, la **Capella de l'Adoració** (1995), destinada únicament a l'oració.

Lourdes: l'Eglésia Universal

Joan Pau II denominà Lourdes «continent de l'esperança» per tenir gairebé la meitat dels 1.300 milions de catòlics del món. La vida de Lourdes són les **peregrinacions**, organitzades o aïllades, alternades amb altres grans moments de fe: la Peregrinació Internacional militar, la dels ex presoners de guerra; el Congrés Eucarístic Internacional; la peregrinació del Papa Joan Pau II, la del Rosari... Aquests grans aconteixements accentuen el caràcter internacional del Santuari, i fan de Lourdes un punt d'encontre de l'Església estesa pel món. Són una resposta a la petició que la Mare de Déu va fer a Bernadette: «*Vull que es vingui aquí en processó*». La celebració diària de la **Processó Eucarística** i la **Processó de Torxes** és el símbol visible del poble de batejats, fidels que avancen -*processus*- units pel camí vers Déu.